

ПОЕЗИЯ

СТОЛИЧНА ОБЩИНА
РАЙОН „ТРИАДИЦА“
 МКБППМН

ВДЪХНОВЕНИЕ

2021 г.

Проектът „Образованието фундамент за формиране на личността“ на комисията с дейност социалното възпитание и емоционалната интелигентност предоставя платформа за популяризиране и споделяне творческите постижения на деца и ученици. Една от инициативите на проекта „Литературно студио“ е свързана с 23-ти април „Световен ден на книгата и авторското право“ отбелязвайки и световния ден на поезията, интегрирайки ресурсите с образователните институции на район „Триадица“.

Най-добрият начин да пишеш стихове е като позволиш на нещата да отидат там, където искат.

Мечо Пух А. Милн

*Димитър Божилков
Кмет на СО-район „Триадица“
Председател на МКБППМН*

*Д-р Бойка Софийска
Секретар на МКБППМН*

ОТ СЪРЦЕТО

Живея в малък свят,
свят, щастлив и личен.
В него си и ти, любов.
Ти го правиш цветен.

Ти си мехурче светлина.
Разнасяш радостта си,
украсяваш ме с усмивка.
Ти си смисъл в простота.

Толкоз нежно е това,
да обичам тебе – дар е,
и че за мене ти си!
Муза моя, остани...

Самотата ти изтри,
любовта си подари.
За тебе рими – много,
но никога не стигат.

Обичам те безкрайно,
обичай ме така и ти.
До мене вечно бди,
ангел мой бъди!...

Мария Стоянова Чолакова
II-B клас
II английска гимназия

ЕСЕННИЯ ДЪЖД

Сълзи небесни падат устремени,
падат и попиват в земна гръд.
Тръгнаха по своя кратък път,
радват се на миговете споделени.

И тъй, кат тия капчици бездушни,
се радваме на наше мигове засмени,
разменяме усмивки най-радушни.
Очи от светла радост озарени.

Аз и ти във времето ръмливо,
пристъпят двама плахичко, игриво.
Аз и ти, единствени сме под дъжда,
щом съм с тебе – и за лято не тъжа.

Мария Стоянова Чолакова
II-Б клас
II английска гимназия

БЕЗ ПЪТ

В самотата на бездомник,
сърцето ми, с печал пое.
В града съм азе бродник,
плувам в сълзите си – море.

Своя дом загубих сякаш,
няма топлина за мене тук.
За щастieto, ред си чакаш,
и лъжат тебе, видиш се неук.

Влача свойто тежко бреме,
потулена, прашасала душа.
Жално губя ценно време,
и себе си по мъничко руша.

Мария Стоянова Чолакова
II-Б клас
II английска гимназия

РИТЪМА НА ПЕСЕНТА МИ

Само ти вървиш в далечината,
гориш със моя огън и блестиш.
Щом усетиш дъха на тъмнината
– примигваш, светваш и летиш.

Днес и утре, пак и пак
смехът ще бъде винаги примамка
не ще живеят беда и враг
– под твойто слънце няма сянка.

Сладък шепот, трепетно ухание
все прелитат между теб и мен
и мига звънти със свойто обаяние
– в очите ти и нощем грее ден.

Само ти вирвиш със моите стъпки
и в твоя глас звучи зова ми,
тук ли си, не са ни нужни думи
– само ти знаеш ритъма на песента ми.

Мария Ангелова Христова
X-Г клас
22 СЕУ „Георги С. Раковски“

ВИРУСЪТ ВРАГ

И този враг надвиснал зловещо,
над света, обгърнал е вещо
в здрава хватка, не пуска
и черни сълзи вкусва.

Сълзи на млади и стари събира
в пастта си голяма,
ненаситен той беше,
по-страшен от него няма.

И душите преборва
и сърцата спира,
изсмуква живота
и убива... убива.

Но това, което му липсва
това, което той няма,
това, което за нас е безценно...
това е голямата вяра!

Идори лицата ни той да прикри
и усмивките ни големи да скри
и сърцата ни цилни да покрусил,
не успя вярата ни да потуши.

И макар и от далече
да се обичаме вече,
той няма да ни отнеме това –
силата на любовта.

Ирина Ангелова Ангелова
IX-Д клас
22.СЕУ „Георги С Раковски“

ТРЯБВА ДА СМЕ БЛАГОДАРНИ

Трябва да сме благодарни
за всичко, което имаме.
И ние не по случайност тук сме.
Да оставим следи,
да променим света към по-добра.
Да забравяме всяко зло.
Да се смеем и обичаме,
Сякаш няма утре.
Да не се тревожим,
Сякаш е нямало вчера.
Да сме радостни,
Защото има днес.
Да забравим излишния стрес.
Да спрем да виждаме само проблема.
Нека се фокусираме
Върху хубавите моменти.
Нека благодарим.
За щастията и нещастията.
Лошите дни са тук, за да ни научат
и да ни направят по-добри,
А носещи още повече щастие
Са хубавите дни.
Нека помним, че не сме сами.
Нека не съжаляваме за случилото се преди.
Нека научим каквото можем
От тази ситуация .
И след това да покажем грация.
Да забравяме понякога за тази гравитация.
И в небето да летим.
Красиви мечти да сътворим.
Живота е чудесен,
Когато живееш го с щастлива песен

Понякога не е лесен.
Но е интересен.
Ние сме тук с причина.
И нека не изпитваме вина.
Да казваме мили думи и слово.
Да забравим всяка дума
И постъпка зла.
Да се смеем с пълен глас.
Заслужаваш го и ти, и аз.
Няма време за съжаление.
Това не е извинение.
Утре е нов ден,
затова помни, че има време да се справим
и с този проблем.
Нека на кой каквото можем
добро да дадем.
Да не си казваме
„Ами какво ще остане за мен?“.
Доброто се връща.
И даже всичко в още по-хубаво
се превръща.
Всеки близките си прегръща,
Защото осъзнава колко ценни са те.
Нека не се фокусираме
Върху негативните хора и събития.
От тях има много.
Но тези, които обичаме и ни обичат,
Те са по-малко.
Нека им покажем колко са ценни.
Нека благодарим.
Нека на процеса се доверим.
Всичко е само за добро.
Дори сега да ни се струва зло.

НАПРАВИ ГО ДНЕС

Направи го днес.
Днес кажи мила дума.
Днес благодари.
Днес се извини.
Днес прегърни.
Живей сякаш утре няма.
Изживей днес магията и мечтата голяма.
Утре я дойде, я не.
Затова си подари ценно днес.
Днес попитай някой как е
и изслушай тишината на някого.
Днес бъди светлинка и топлина за някого.
Днес.
Защото утре може да те няма.
Защото утре ще си кажеш „и утре е ден“.
И утре е ден, но днешния ни е подарен.
Напомни на близките си, че ги обичаш.
Напомни на себе си същото.
Днес си хапни вкусно.
Облечи любимите си дрехи,
ако ще единственото излизане за деня
да е хвърлянето на боклука.
Днес отдели време
за любимите си занимания.
Погрижи се за себе си.
Излей чувствата си в нещо красиво.
Признай истината.
Забрави болката.
Живей така, сякаш си се родил днес и нищо
лошо никога не е ставало, и живей сякаш

това е първия и последния ти ден на земята.
Живей го този живот.
Затова го имаш.
И за да промениш нечий чужд.
Живей.
Вдишай дълбоко.
Усети всяка глътка въздух.
Поеми я, сякаш е последната.
Живей за днес.
Утре е очакване, а не обещание.

НЕКА СПРЕМ ЗА МИГ

Нека спрем за миг.
Нека направим този ден велик.
Нека спрем да искаме,
Когато всичко нужно имаме.
Нека сме щастливи,
Сякаш нямаме друг избор.
Нека сме отбор,
Щом така сме по-силни.
Нека сме единни.
Нека вярваме.
Нека не забравяме,
че всичко е за добро.
Нека не желаем чуждото зло.
Нека сме едно.
Нека се смеем заедно,
Не един на друг.
Има причина, щом сме тук.
Нека се усмихваме напук.

Нека не пълним главата си с боклук.
Нека пеем и живеем така,
Както сме щастливи.
Когато се усмихваме сме
Много по-красиви.
Добре сме, когато сме учтиви.
Нека спрем да се тревожим
За вчера, утре и днес.
Нека се насочим
Към друг интерес.
Нека сме добри
Към себе си и всички други.
Нека не се хвалим,
Когато за нещо имаме заслуги.
Нека се радваме на другите на успеха.
Така много по-лесно
Ще откриваме утеха.
Нека изберем правилната пътека
Към мястото, наречено „щастие“.
Нека живеем пълноценно.
Всичко останало за нас е вредно.
Да сме груби не е редно.
Всеки греша
И щом се извини,
Може да му се прости.
Нека не съжаляваме за грешките,
Защото те са най-добрите ни учители.
Не са вредители.
Ще ни помогнат да ставаме все по-добри.
На процеса се довери.
Всичко скоро ще се нареди.
Не се тревожи.

Ще помогнат да ставаме
Все по-добри.
На процеса се довери.
Всичко скоро ще се нареди.
С какво си сгрешил преди,
Не го мисли.
От него се научи
И напред по-умен продължи.
Щастието скоро ще кажеш,
Че откри.
Аз съм сигурна, а ти?
Следвай смело онези мечти,
За които някой ще ти казва, че са глупави.
Обгради се от хора добри.
Не се страхувай за бъдещето си.
Всичко ще е наред.
Давай, смело върви напред!

Йоана Костова
VIII-V клас
22.СЕУ „Георги С Раковски“

ТРЕТИ МАРТ

Народ с история, но без съдба,
погълнат от вечност, мрак и тъма...
И няма надежда, ни лъч светлина,
но в сърцето тупти блян за свобода.

И в мисли обземат се всичките хора –
„Кой ще успее да избави народа?
Кой ще бъде с дух несломим
и ще пребори врага непобедим“?

На свода небесен проблясва звезда.
И герой се ражда с огнена душа.
С мисия ясна за идния ден,
да освободи от окови народа сломен.

И врекъл се във вярност на своята страна
той грабва оръжие... „Вик за Свобода!“
изпълва Балкани, поля и села –
за наша България започва война!

Ето идва и помощ отвън –
руските войни с ярост и гръм.
И стари, и млади постигат своята мечта –
България отново се извисява на света.

Мария Петрова
VI-А клас
47.СОУ „Христо Г. Данов“

МЕЧТАТА НА ЦЯЛ ЕДИН НАРОД

Слънцето залязло за пореден път,
настъпил непрогледен мрак,
а тези безкрайни ширини се превърнали в такива,
каквито никога не са били.

Съдбата била несправедлива,
тъмнината обградила народа.
Пореден залез и пореден мрак,
Нима слънцето няма да изгрее пак?

Един народ, потулен в мъки,
под капана на коварното зло.
Дните се превърнали в години,
годините във векове.

Опасни били въпросите:
Кой ли ще дойде тук да ги спаси?
Кой ли ще сбъдне тъй копняната им мечта?
Кой ли ще тръгне с армия и ще извоюва свобода?

Хората за нея си мечтаели,
за тъй желаната им свобода,
те искали само отечествената красота
да не се владее от чуждата ръка.

Сякаш мисълта за промяна
ги кара да си върнат взетото от тях,
а тази мисъл събудила хората
от дългата им мъка и така.

Събудени от дълбоката дрямка,
били готови да отвърнат на удара,

а от очите им се четяло желанието:
„Нека всичко е, както и преди!“

А войната, трудно извоювана,
премести тъмния облак на несправедливост
надалеч от техните земи.
Тогава изгревът се върна пак.

Те срещнали очите си със изгрева,
а той ги приветствал с отворени обятия.
И тогава всички са си казали:
„Честит да бъде 3-ти март“!

Мечтата им се била изпълнила.
А хората, хората
били готови да посрещнат
новия си мечтан живот.

Мелис Ахмедова
VI-А клас
47.СОУ „Христо Г. Данов“

ИЗКУСТВО

Бързо към магазина ти тръгни,
Лист и боички си вземи,
Сега въщи се прибери
И рисунка ти си направи.

Изкарай лист, изкарай и бои,
Ползвай четки, ползвай пръсти,
Изцапай всичко ти,
Но креативност покажи.

Потопи ръцете в боя,
А след това ги постави на листа.
Вече си имаш ти рисунка
С две шарени ръчички.

Рисунката прекрасна в рамка ти сложи,
Пък ако искаш на стената закачи.
А сега на родителите ти я покажи
И момента заснеми.

Мелис Ахмедова
VI-А клас
47.СОУ „Христо Г. Данов“

ЗАЙЧЕ С РОЗОВО НОСЛЕ

Зайче с розово носле
искам, аз да те прегърна
искам, аз да те погаля.

Зайче с розово носле
ти си имаш малко яйчице.
То е пъстро кат зората.
То е силно кат земята.

Диана Михайлова
VI-А клас
47.СОУ „Христо Г. Данов“

20 УЧИЛИЩЕ В МОЕТО СЪРЦЕ

Училище мое любимо, на знанията рая,
за теб пиша този стих аз,
че всеки ден в уютната класна стая
ме срещаш с приятелите от IV „В“ клас.

В теб, училище, аз се уча, спортувам
и се радвам, и творя.
Благодарение на знанията, които тук получавам,
планове за бъдещето си мога да кроя.

Обичам та 20то училище и почит ти отдавам,
че се грижиш за мен като с майчини ръце
и на празника твой ти признавам,
че ще те нося завинаги в моето сърце!

Йоана Касапска
VI-В клас
20.ОУ „Тодор Минков“

СЪДЪРЖАНИЕ

От сърцето	4
Есенния дъжд	5
Без път	6
Ритъма на песента ми	7
Вирусът враг	8
Трябва да сме благодарни	9
Направи го днес	11
Нека спрем за миг	12
Трети март	15
Мечтата на цял един народ	16
Изкуство	18
Зайче с розово носле	19
20 училище в моето сърце	20

